

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primo diuitias t[em]p[or]ales

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

¶ Ber. De sc̄to Egidio

p̄fissimus ut tenebras huius mundi illumina-
ret multa luminaria misit in mundo. Duo
magna p̄ ceteris fulgentia. Una autem in co-
paratione illo et parua. Nam quilibet sanctus
est quisquid sp̄iale lumineare. Una dicens
bar paulus Philippi. Sitis sine querela et sim-
plices filii dei sine reprehensione in medio
nationis p̄ne et pueris inter quos lucet sicut
luminaria in mundo. Hec ille. Ad hec ita
et luminaria mentis oculos attollere debe-
mus ut illuminari possim⁹. Iō dicit nobis
saluator in verbis prop̄positis. Qui ingreduntur
(sc̄i in hunc mundum) lumen videat. Huc autem
papue debem⁹ videre mentis oculos et de-
uote p̄emplari lumen illud singulare glori-
chii confessio egidi⁹ de quod dicere possum⁹ il-
lud Eccl. I. Quasi luna plena in diebus suis
lucet et quasi sol refulgens sic ille effulgit in se-
plo dei. Qui ergo ingreduntur lumen videantur
Est autem nobis p̄cipue videndum et p̄emplan-
dū triplex lumen bei egidi⁹.

Primū est lumen gratiōe dispositōis si-
ue lumē sc̄itac̄is dispositiū. Hoc imutabile
Secondū est lumen virtuōe p̄fectionis: siue
lumen sc̄itac̄is p̄fectiū. Hoc desiderabile
Tertiū est lumen glōe manifestatōis
siue lumen sanctitatis manifestatū. Hoc
admirabile.

PRIMŪ est lumen gratiōe dispositōis si-
ue lumē sc̄itac̄is dispositiū. Hoc imutabile
SECONDŪ est lumen virtuōe p̄fectionis: siue
lumen sc̄itac̄is p̄fectiū. Hoc desiderabile
TERTIŪ est lumen glōe manifestatōis
siue lumen sanctitatis manifestatū. Hoc
admirabile.

Primo diuitias corpales

Secundo diuitias corporales

Tertio sufficiencias spirituales

Nono abdicavit corpales di-
uitias p̄ voluntaria pauprata attendens illud
Iudicium. Vnde pauperes sp̄u quoniam ipso est

reg. cc. Beatus viri egidi⁹ ex p̄claris pa-
rentib⁹ orund⁹ in grecia cū post morte pa-
reū largū satis primum sibi remanserit:
quia tamen p̄pter ch̄m reliquias et pauperes distin-
buit nūbilis sibi retinens. Hinc. Audiu dñs
stū nud⁹ seque: dum grande difficultas h̄mā
grāna sunt p̄mita. Sciebat enim tamen egidi⁹
virtus tiales nimis impeditivas esse volen-
tibus ad virtutis p̄fectionē attingere. Una di-
cit dñs. Mat. xix. Amen dico vobis qui di-
ues difficile intrabit in regnum eū. Et iterū
dico vobis. Facilius est camelū p̄ forā
acus transire quam diuitias (sc̄i in diuitiis confi-
dente et eas amante) intrare i regnum celorum.

¶ Secundo abdicavit corpales

delicias p̄ carnis austentatē. Gal. v. Qui
chii sunt carnē suā crucifixū. et Ro. viii.
Debitores sum⁹ non carnē ut finē carne vi-
uum. Si enim finē carnē vixit res morientis
Ego p̄t p̄ carnales delitiae sunt impedimenta
ta sp̄ualis vite. Idcirco beat⁹ egidi⁹ oīno
eas abhorruit. Enī longo tpe vitā eremiti
cam et solitariā duxit manens i antro frui
cretis et arborib⁹ obsito haud lōge a hoda
ni flūbi curū i mare. Vnde solitudo et aqua
vivebat excepto q̄ dñs ei quandā cœrum
misit certas horas lactis alimonias sibi p̄bō-
te. In h̄m imitat⁹ helia p̄phetā de cuius au-
steritate legis. in Reg. xvij. et Ioānē bapti-
stam. de q̄ legis. Mat. xij.

Tertio abiecit spirituales
sugbias; et honores p̄cepit p̄ profundā bei-
litatē: sc̄ies qui sic dicitur. Ia. iiiij. H̄c sufficien-
tia hūlib⁹ autem dicitur gratia. Lūcū ei nomine
p̄ oīes grecie p̄tes magis ac magis euolaret
timēs ne vēto fauorū ostulūcūs tangere
natalē patriā dereliquerit. Tūc cū sc̄o. Vnde
redemo eremita sec̄o ripā gaudonis flūbi
aliquanto tpe querit⁹ esset ibi⁹ ego sibi
p̄stetū sanass⁹ sterilitate q̄z terre ius eis
nib⁹ effugasset timēs ne fauore p̄p̄li aliq̄e
nus iuvana glāiam inclideret. secretiore locū
expetiit i eremo. Vnde cū inuenit⁹ eēra a statu
rege q̄ milta donaria m̄ltosq̄ sibi honoris
obtulit q̄s tamen egidi⁹ vei⁹ hūlib⁹ amatores
prositus recusat⁹. bñ. Quidam q̄m hono-
res mūndani cito ut sum⁹ euangelizat⁹. Job.
xxv. Velut somniū anno lans nō inuenit⁹ trāns-
bit licet vīlo nocturna. Aperte q̄ quō beli-